

מסכת עירובין

פרק ד

א. מי שהוציאוהו גוים או רוח רעה, אין לו אלא ארבע אמות.
החזירוהו, כאלו לא יצא. הולכיהו לעיר אחרת. נתנוהו בדיר או
בסהר, רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה אומרים, מהלך את
כלה. רבי יהושע ורבי עקיבא אומרים, אין לו אלא ארבע אמות.
מעשה שבאו מפרנדיסין והפליגה ספינתם בים. רבן גמליאל ורבי
אלעזר בן עזריה הלכו את כלה. רבי יהושע ורבי עקיבא לא נזו
מארבע אמות, שרצו להחמיר על עצמן:

ב. פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשכה. אמרו לו לרבן גמליאל,
מה אנו לירד. אמר להם, מתר אתם, שכבר הייתי מסתפל, והיינו
בתוך התחום עד שלא חשכה:

ג. מי שיצא ברשות ואמר לו, כבר נעשה מעשה, יש לו אלפים
אמה לכל רוח. אם היה בתוך התחום, כאלו לא יצא, שכל היוצאים
להציל, חוזרין למקומן:

ד. מי שישב בדרך, ועמד, וראה והרי הוא סמוך לעיר, הואיל ולא היתה כונתו לכה, לא יכנס, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, יכנס. אמר רבי יהודה, מעשה הנה, ונכנס רבי טרפון בלא מתכוון:

ה. מי שישן בדרך ולא ידע שחשכה, יש לו אלפים אמה לכל רוח, דברי רבי יוחנן בן נורי. וחכמים אומרים, אין לו אלא ארבע אמות. רבי אליעזר אומר, והוא באמצען. רבי יהודה אומר, לאיזה רוח שירצה ילך. ומודה רבי יהודה שאם ברר לו, שאינו יכול לחזור בו:

ו. היו שנים, מקצת אמותיו של זה בתוך אמותיו של זה, מביאין ואוכלין באמצע, ובלבד שלא יוציא זה מתוך שלו לתוך של חברו. היו שלשה, והאמצעי מבלע ביניהן, הוא מתר עמהן והן מתרין עמו, ושנים החיצונים אסורים זה עם זה. אמר רבי שמעון, למה הדבר דומה, לשלש חצרות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים, ערבו שתיהן עם האמצעית, היא מתרת עמהם והן מתרות עמה, ושתיים החיצונות אסורות זו עם זו:

ז. מי שבא בדרך וחשכה לו, והיה מכיר אילן או גדר, ואמר, שביתתי תחתיו, לא אמר כלום. שביתתי בעקרו, מהלך ממקום רגליו ועד עקרו אלפים אמה, ומעקרו ועד ביתו אלפים אמה. נמצא מהלך משחשכה ארבעת אלפים אמה:

ח. אם אינו מכיר, או שאינו בקי בהלכה, ואמר, שביתתי במקומי, זכה לו מקומו אלפים אמה לכל רוח. עגלות, דברי רבי חנינא בן אנטיגנוס. וחקמים אומרים, מרבעות, כטבלא מרבעת, כדי שיהא נשכר לזויות:

ט. וזו היא שאמרו, העני מערב ברגליו. אמר רבי מאיר, אנו אין לנו אלא עני. רבי יהודה אומר, אחד עני ואחד עשיר, לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר, שלא יצא ויערב ברגליו:

י. מי שיצא לילך בעיר שמערבין בה והחזירו חברו, הוא מפר לילך וכל בני העיר אסורין, דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר, כל שהוא יכול לערב ולא ערב, הרי זה חמר גמל:

יא. מי שיצא חוץ לתחום, אכלו אמה אחת, לא יכנס. רבי אליעזר אומר, שתיים, יכנס, שלש, לא יכנס. מי שהחשיך חוץ לתחום, אכלו אמה אחת, לא יכנס. רבי שמעון אומר, אכלו חמש עשרה אמות, יכנס, שאין המשוחות ממציין את המדות, מפני הטועין: